

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Karly Cháberové a soudců Štěpána Výborného a Jana Kratochvíla v právní věci žalobce: **Š. H.**, zastoupen JUDr. Pavlem Kiršnerem, advokátem, se sídlem Praha 2, Rumunská 12, proti žalovanému: **ředitel Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy**, se sídlem Praha 4, Kongresová 1666/2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 8. 2017, vydaného pod číslem 209/2017,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a průběh řízení před správním orgánem

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým ředitel Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy (dále jen „žalovaný“) zamítl jeho odvolání proti rozhodnutí náměstka ředitele Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy pro vnější službu (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 22. 3. 2017, č. 65/2017, ve znění opravného oznámení ze dne 23. 3. 2017, č. j. KRPA-29273-35/ČI-2017-0000ZU. Tímto rozhodnutím správní orgán I. stupně uznal žalobce vinným ze spáchání kázeňského přestupku, kterého se dopustil porušením čl. 12 odst. 1 písm. c)

Shodu s prvopisem potvrzuje M. V.

závazného pokynu Policejního prezidenta č. 160 ze dne 4. 12. 2009, kterým se upravuje postup na úseku bezpečnosti a plynulosti silničního provozu (dále jen „závazný pokyn“). Žalobce byl dne 17. 1. 2017 velen na odpolední směnu v době od 13:00 do 21:00 hodin jako řidič a velitel hlídky služebního motorového vozidla s volacím znakem Zvedák 23. Z listu Instruktáže č. 266982 vyplývá, že hlídka měla vykonávat službu v úseku č. 7, s určeným kontrolním bodem v době od 14:00 do 15:00 hodin v ul. Milady Horákové se zaměřením na požívání alkoholu řidiči motorových vozidel. Žalobce však jako velitel hlídky v době od cca 14:08 do 14:45 hodin rozhodl o změně trasy, nedodržení kontrolního bodu a upuštění od plnění úkolů a odjel na Generální inspekci bezpečnostních sborů, oddělení prověřování a dokumentace, Praha 6, Na Dračkách 405/49 (dále jen „GIPS“), kde opětovně požadoval informace k jeho soukromému oznámení. Tuto změnu neoznámil vysílajícímu (veliteli směny OŘD) a ani nezaznamenal do listu Instruktáže č. 266982. Až v 15:20 hod informoval telefonicky operačního důstojníka, kterému sdělil obsahově nejasné informace o prověřování jakéhosi trestního oznámení. Tímto jednáním porušil jednu ze základních povinností příslušníka stanovených v § 45 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o služebním poměru“), tedy dodržovat služební kázeň, která podle § 46 odst. 1 téhož zákona spočívá v nestranném, řádném a svědomitém plnění služebních povinností příslušníka, které pro něj vyplývají z právních předpisů, služebních předpisů a rozkazů. Kázeňský přestupek žalobce spáchal úmyslně ve smyslu § 50 odst. 3 písm. b) zákona o služebním poměru. Za uvedené jednání byl žalobci stanoven kázeňský trest snížení základního tarifu o 10 % po dobu dvou měsíců.

Ze správního spisu k dané věci vyplynulo, že dne 13. 2. 2017 správní orgán I. stupně zahájil se žalobcem řízení ve věcech kázeňských č. j. KRPA-29273-5/ČI-2017-0000ZU (dále jen „oznámení o zahájení řízení“), a to na základě poznatku GIBS ze dne 23. 1. 2017. V oznámení o zahájení řízení je uvedeno, že žalobce jako velitel hlídky dne 17. 1. 2017 rozhodl svévolně a z hlediska výkonu služby bezdůvodně o změně trasy, odjel na GIPS, kde opětovně požadoval informace k jeho soukromému oznámení, ačkoliv byl téhož dne poučen, že mu nebude umožněno nahlédnout do spisu, a toto jednání s GIBS mohl žalobce vést v době svého volna a nikoliv při výkonu služby. Skutečnost, že se žalobce v danou dobu nacházel na pracovišti GIBS, vyplývá z úředního záznamu ze dne 18. 1. 2017, č. j. GI-648-5/ČI-2017-842011-K, vypracovaného pplk. Mgr. M. L., a rovněž z výpisu GPS, dle něhož vozidlo Zvedák 23 stálo v době od 14:08 do 14:45 hodin v Praze 6, Veleslavín, ulice Strěšovická 465/49. Tuto skutečnost taktéž potvrzuje zvukový záznam hovoru žalobce volajícího na linku 158, označený 2017_01_17_14-19-05_2.26, který byl pořízen dne 17. 1. 2017 od 14:19 hodin.

Ze spisu dále vyplývá, že žalobce změnu trasy neoznámil vysílajícímu ppor. Aleši Odehnalovi (viz úřední záznam ze dne 7. 2. 2017) a změnu nezaznamenal ani v listu instruktáže č. 269982. Až v 15:20 telefonicky informoval operačního důstojníka, což vyplývá z hlasového záznamu pořízeného Integrovaným operačním střediskem Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy.

Dne 22. 3. 2017 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí o přestupku, v němž uvedl, že s ohledem na skutečnosti obsažené ve správním spise bylo žalobcovo pochybení prokázáno. Proti rozhodnutí o přestupku podal žalobce dne 27. 3. 2017 blanketní

odvolání, doplněné dne 21. 4. 2017. V něm zdůraznil, že se nedopustil porušení čl. 12 odst. 1 písm. c) závazného pokynu, neboť toto ustanovení je třeba vykládat tak, že pokud nastanou odůvodněné případy, velitel hlídky má povinnost rozhodnout o změně trasy. Tato norma dle žalobce nezakazuje rozhodnout o změně trasy v jiných než odůvodněných případech. Dále žalobce uvedl, že o změně trasy informoval Integrované operační středisko, a to již v 13:34 hodin daného dne, a závazný pokyn mu nestanoví povinnost zaznamenat změnu trasy do listu instruktáže. V daném případě nadto byly dány důvody pro změnu trasy. Úřední záznam příslušnice GIBS je zatížen jejím zaujatým postojem vůči žalobci a důkaz záznamem signálu GPS je s ohledem na poruchovost tohoto zařízení nepřesvědčivý. Žalobce upozornil, že nebyla dodržena dvouměsíční lhůta pro uložení kázeňského trestu, která běží ode dne, kdy se služební funkcionář dozví o jednání, které má znaky kázeňského přestupku.

Žalovaný zamítl žalobcovu odvolání žalobou napadeným rozhodnutím, v němž zdůraznil, že spáchání přestupku bylo spolehlivě prokázáno. Žalobce byl v době od 14:00 do 15:00 hodin povinen zdržovat se výhradně v ulici Milady Horákové a zde měl za úkol dohlížet nad pravidly silničního provozu, což však neučinil. Žalobce sice kontaktoval operačního důstojníka dne 17. 1. 2017 ve 13:34 hodin, ovšem účelově mu oznámil, že prověřuje jakési trestní oznámení, takže operační důstojník předpokládal, že se toto prověření týká služební činnosti. Dále žalovaný zdůraznil, že při interpretaci čl. 12 odst. 1 písm. c) závazného pokynu je třeba mít na zřeteli i logický a systematický výklad. Rozhodnutí o přestupku pak bylo vydáno ve dvouměsíční prekluzivní lhůtě, neboť správní orgán I. stupně se dozvěděl o žalobcově jednání až dne 24. 1. 2017.

II. Obsah žaloby

Žalobce v žalobě nejprve cituje čl. 12 odst. 1 písm. c) závazného pokynu, dle něhož velitel hlídky rozhoduje v odůvodněných případech o změnách trasy nebo stanoviště a o změnách v plnění stanovených úkolů. Žalobce toto ustanovení neporušil, neboť dané ustanovení je třeba vykládat tak, že velitel hlídky je povinen v odůvodněných případech rozhodovat o změnách trasy, přičemž citovaná norma veliteli hlídky nezakazuje, aby rozhodl o změně trasy též v jiných než odůvodněných případech.

Žalobce změnu trasy nahlásil dne 17. 1. 2017 na Integrované operační středisko již ve 13:34 hodin. Tento postup je zcela dostačující, neboť dle závazného pokynu může velitel změnu nahlásit buď vysílajícímu (za předpokladu, že je přítomen na pracovišti), nebo operačnímu středisku policie. Nadto oznamování operačnímu důstojníkovi je zavedenou praxí v rámci fungování pražské policie, takže potrestání za takový postup je v rozporu s legitimním očekáváním. Dále bylo žalobci kladeno za vinu, že tvrzenou změnu nezaznamenal do listu instruktáže č. 266982, ovšem dle žalobce je v závazném pokynu stanovena povinnost zaznamenávat změny do hlídkového listu. Dokumentem, který by byl označen jako „hlídkový list“ však žalobce nebyl vybaven, a proto do něj nemohl změnu zaznamenat. Nadto se jedná o marginální záležitost, neboť žalobce změnu řádně nahlásil způsobem, který s ohledem na uchovávání hlasových záznamů zajišťuje vyšší míru jistoty.

Žalobce se ohrazuje proti tvrzení, že se v dané situaci nejednalo o odůvodněný případ pro změnu trasy. Žalobce s GIBS komunikoval ohledně trestního oznámení, které sám podal, nebyl tedy subjektem trestního řízení, a proto se ani nemohlo jednat o osobní záležitost, jak tvrdí žalovaný v napadeném rozhodnutí. Zároveň se jednalo o záležitost neodkladnou, neboť hrozila ztráta hodnoty důkazních prostředků (svědeckých výpovědí), a věc tak nesnesla odkladu.

Ohledně důkazních prostředků žalobce uvádí, že důkaz úředním záznamem vypracovaným pplk. Mgr. M. L. je zatížen jejím zaujatým postojem vůči žalobci a důkaz záznamem signálu GPS je s ohledem na poruchovost těchto zařízení nepřesvědčivý. Z těchto důvodů žalobce navrhoval provést kontrolu zařízení GPS, který by vyvrátil věrohodnost důkazního prostředku. Tím, že správní orgány tento důkaz neprovedly, nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav. Žalobce doplňuje, že jeho přítomnost v ulici Na Dračkách by neznamenal porušení trasy hlídky, neboť dle instruktáže se měl pohybovat v okolí tunelu Blanka a ulice Milady Horákové.

Žalobce dále upozorňuje na procesní pochybení při vydání žalobou napadeného rozhodnutí. Služební funkcionář (plk. Ing. Z. B.) se dozvěděl o projednávaném jednání již dne 17. 1. 2017, kdy mu celou věc sdělil sám žalobce, nikoliv až dne 24. 1. 2017, jak je uvedeno v oznámení o zahájení řízení. Za účelem prokázání těchto skutečností žalobce navrhuje výslech JUDr. P. N. a plk. Ing. Z. B. Žalobce má pochybnosti o nepodjatosti pana B., neboť ho žalobce informoval o nepřesvědčivém jednání paní L., a přesto v dané věci neučinil žádné kroky. Vzhledem k tomu, že rozhodnutí o přestupku bylo vydáno dne 22. 3. 2017, nebyla zachována dvouměsíční lhůta od okamžiku, kdy se služební funkcionář dozvěděl o jednání, které má znaky kázeňského přestupku. Dále správní orgány neprovedly žalobcem navržené důkazy – poslech radiového provozu, který by prokázal zavedenou praxi příslušníků policie ve věci hlášení změn trasy a dále výslech svědků pprap. L. a pprap. J., který by prokázal odůvodněnost žalobcova počínání dne 17. 1. 2017. Správní orgán I. stupně taktéž žalobci stanovil nepřiměřeně krátkou lhůtu pro vyjádření se k podkladům (od 14. 3. 2017 do 20. 3. 2017).

Žalobce žádá, aby soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

Žalovaný se ve vyjádření k žalobě neztotožňuje s žalobcovým výkladem čl. 12 odst. 1 písm. c) závazného pokynu a zdůrazňuje, že je třeba vzít v potaz rovněž výklad logický. Jazykový výklad žalobce by znamenal, že velitelé jsou oprávněni měnit trasy bez důvodných okolností. Žalobce si záležitost, pro niž změnil stanovenou trasu, mohl vyřídit v době mimo službu a nejedná se o odůvodněný případ ve smyslu citovaného ustanovení.

Dále zdůrazňuje, že bylo beze všech pochybností prokázáno, že žalobce jako velitel hlídky Zvedák 23 dne 17. 1. 2017 v době cca od 14:08 do 14:45 hodin rozhodl o změně trasy a upuštění od plnění úkolů a odjel na GIBS, kde opětovně požadoval informace k jeho soukromému oznámení. V této době se měl dle instruktáže zdržovat v ulici Milady Horákové.

Žalovaný opakuje, že žalobce pochybil i při oznámení změny, neboť ačkoliv informoval dne 17. 1. 2017 ve 13:34 hodin operačního důstojníka, sdělil mu pouze zavádějící skutečnosti a nadto velmi vážným způsobem. O své činnosti informoval operační středisko až posléze, kdy telefonoval na linku 158 a popsal, jak mu inspektorka GIBS odmítla poskytnout spisový materiál. Dle čl. 7 odst. 1 závazného pokynu je výstupem instruktáže hlídkový list. Instruktáž č. 266982 byla vytisknuta (obsahuje vlastnoruční podpisy), čímž vznikl právě hlídkový list, který měl žalobce u sebe. Zaznamenání informací nelze považovat za marginální, neboť slouží nadřazeným ke kontrolní činnosti.

Žalovaný považuje za absurdní žalobcovo tvrzení, že věc byla akutní. Jednalo se o osobní aktivitu žalobce, která jakkoliv nesouvisela s výkonem služby dopravního policisty, a navíc se jednalo o věc z 15. 6. 2016. Žalobce taktéž neuvedl žádné konkrétní skutečnosti, které by ukazovaly na zaujatý postoj inspektorky GIBS vůči žalobci, a není žádných pochyb o pravdivosti úředního záznamu. Ohledně návrhu na provedení důkazu kontrolou GPS žalovaný uvádí, že bylo beze všech pochybností prokázáno, že se žalobce v době od 14:08 do 14:45 hodin nacházel v sídle GIBS, a proto by byl takový důkaz nadbytečný. Dvouměsíční prekluzivní lhůta pro uložení kázeňského trestu byla dodržena, neboť první ucelený zdroj informací správní orgán I. stupně obdržel až dne 24. 1. 2017 ze strany GIBS. Náměstek ředitele Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy pro vnější službu nemůže být z titulu své řídicí funkce informován o všech rozkazech podřízeným policistům, aby mohl vyhodnotit, zda žalobcovo jednání mělo znaky kázeňského přestupku.

Neprovedení důkazů správní orgán I. stupně zdůvodnil ve vyjádření ze dne 21. 3. 2017, č. j. KRPA-29273-11/ČI-2017-0000ZU. Žalobce byl se svým právem vyjádřit se k dané věci seznámen již v oznámení o zahájení řízení, a stanovená lhůta tak byla dostačující.

Žalovaný žádá, aby soud žalobu zamítl.

IV. Replika žalobce

V replice ze dne 9. 2. 2018 žalobce trvá na své interpretaci čl. 12 odst. 1 písm. c) závazného pokynu a dodává, že ukládat kázeňské přestupky lze pouze na základě jasných a srozumitelných ustanovení. Žalovaný se ve svém vyjádření odvolává na telefonní komunikaci žalobce, nicméně ta neprokazuje s naprostou určitostí, že informace v ní uvedené jsou pravdivé a autentické.

V. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

Soud o věci rozhodl bez nařízení ústního jednání postupem podle § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť účastníci takový postup soudu akceptovali. Žalobcem navržené důkazy soud neprovedl, neboť byly pro posouzení věci nadbytečné (v podrobnostech viz níže).

Soud dle § 75 s. ř. s. přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu žalobou tvrzených bodů nezákonnosti, kterými je

vázán, podle skutkového a právního stavu ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Dle § 50 odst. 1 zákona o služebním poměru „kázeňským přestupkem je zaviněné jednání, které porušuje služební povinnost, ale nejde o trestný čin nebo o jednání, které má znaky přestupku nebo jiného správního deliktu. Za takové jednání se považuje i dosahování neuspokojivých výsledků ve výkonu služby uvedené v závěru služebního hodnocení“.

Dle čl. 12 odst. 1 písm. c) závazného pokynu „velitel hlídky zejména rozhoduje v odůvodněných případech o změnách trasy nebo stanoviště a o změnách v plnění stanovených úkolů; jakmile to situace dovolí, změnu zaznamenaná v hlídkovém listu a oznámí ji vysílajícímu, je-li přítomen na pracovišti, nebo operačnímu středisku policie“.

Dle § 45 odst. 1 písm. a) zákona o služebním poměru „příslušník je povinen dodržovat služební kázeň“.

Dle § 46 odst. 1 zákona o služebním poměru „služební kázeň spočívá v nestranném, řádném a svědomitém plnění služebních povinností příslušníka, které pro něj vyplývají z právních předpisů, služebních předpisů a rozkazů“.

Dle § 50 odst. 3 písm. b) zákona o služebním poměru „kázeňský přestupek je spáchán úmyslně, jestliže příslušník věděl, že svým jednáním může porušit služební povinnost, a pro případ, že ji poruší, byl s tím srozuměn“.

Dle § 186 odst. 10 zákona o služebním poměru „kázeňský trest za kázeňský přestupek lze uložit nejpozději do 2 měsíců ode dne, kdy se služební funkcionář dozvěděl o jednání, které má znaky kázeňského přestupku, a nejpozději do 1 roku ode dne, kdy ke spáchání kázeňského přestupku došlo. Kázeňský trest za jednání, které má znaky přestupku, lze uložit nejpozději do 1 roku ode dne, kdy došlo ke spáchání přestupku. Do běhu těchto lhůt se nezapočítává doba, po kterou se pro tentýž skutek vedlo trestní řízení“.

Soud úvodem považuje za nutné zdůraznit, že obsah, rozsah a kvalita žaloby podané ve správním soudnictví předurčují obsah, rozsah a kvalitu následného soudního rozhodnutí. Úlohou žalobce je v žalobě uvést jím spatřované skutkové či právní důvody nezákonnosti napadeného rozhodnutí [srov. § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s.] a vymezit tak rozsah soudního přezkumu. Žalobce v žalobě uplatnil totožné námitky jako v průběhu správního řízení, tedy jako ve svém vyjádření ze dne 20. 3. 2017 a odvolání proti rozhodnutí o přestupku. Žalovaný na veškeré žalobcovy námitky v napadeném rozhodnutí řádně reagoval a vyčerpávajícím způsobem je vypořádal. Soud proto na následujících řádcích vyšel z odůvodnění napadeného rozhodnutí a pouze ověřil správnost úvah žalovaného.

Z hlediska logiky uplatněných žalobních bodů považuje soud za vhodné nejprve vypořádat námitku, dle níž rozhodnutí o uložení trestu za kázeňský přestupek nebylo vydáno včas. Pokud by soud shledal, že toto rozhodnutí bylo vydáno až po uplynutí lhůty stanovené v § 186 odst. 10 zákona o služebním poměru, která je svou povahou prekluzivní,

bylo by uložení pokuty nezákonné bez dalšího a bylo by nadbytečné zabývat se dalšími tvrzenými důvody nezákonnosti napadeného rozhodnutí. Správní soudy nadto v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu přihlíží k prekluzi práva z úřední povinnosti, tedy i v případech, že žalobce takovou námitku v žalobě neuplatnil (srov. např. nález Ústavního soudu ze dne 21. 4. 2009, sp. zn. II. ÚS 1464/2007).

V řešeném případě správní orgán I. stupně vydal rozhodnutí o přestupku dne 22. 3. 2017. Žalobce v žalobě namítá, že dvouměsíční lhůta pro vydání rozhodnutí uplynula dne 17. 3. 2017, neboť žalobce informoval plk. Ing. Z. B. (tj. náměstka ředitele Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy pro vnější službu) již dne 17. 1. 2017, tedy v den, kdy došlo ke spáchání kázeňského přestupku. S tímto názorem se však soud nemůže ztotožnit. Správní orgán I. stupně uvedl v oznámení o zahájení správního řízení, že se seznámil s okolnostmi jednání, které naplňovalo znaky kázeňského přestupku, dne 24. 1. 2017, tedy v den, kdy ze strany GIBS obdržel písemnost nazvanou „pprap. Š. H. – postoupení poznatku o možném protiprávním jednání“. Tuto skutečnost potvrzuje fakt, že písemnost byla sepsána dne 23. 1. 2017. I kdyby tedy byla postoupena správnímu orgánu I. stupně již téhož dne, lhůta pro vydání rozhodnutí by uplynula až dne 23. 3. 2017, tedy jeden den po vydání rozhodnutí o přestupku. Soud nepopírá, že žalobce pravděpodobně plk. Ing. Z. B. informoval již 17. 1. 2017 o tom, že se osobně dostavil na GIBS a žádal o nahlédnutí do spisu. Tato skutečnost nepřímo vyplývá i z telefonního hovoru zaznamenaného pod č. 2017_01_17_14-39-44_2.20, v němž žalobce uvádí, že plk. Ing. B. bude ještě téhož dne kontaktovat. Soud však souhlasí s žalovaným, že takto předaná informace, která se nadto týkala pouze otázky řízení na GIBS, nemůže být dostačující pro počátek běhu subjektivní prekluzivní lhůty dle § 186 odst. 10 zákona o služebním poměru.

Soud si je vědom ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu vázající se k otázce počátku běhu prekluzivní lhůty v sankčních řízeních, dle níž za okamžik, kdy se správní orgán „dozví o porušení předpisů se tak sluší pokládat již ten den, kdy sankcionující orgán soustředí ony poznatky, informace a důkazní prostředky, z nichž je možno na spáchání deliktu usoudit, lhostejno, zda proběhlo jejich posouzení se závěrem o tom, že delikt byl spáchán a kým“ (srov. zejména rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2018, č. j. 4 As 252/2017-37, a v něm citovanou judikaturu). V řešeném případě však za tento okamžik nelze označit den, kdy žalobce hovořil s plk. Ing. B. o své přítomnosti na GIBS. Tato informace totiž zcela jistě není *poznatkem* či *důkazním prostředkem*, z nichž by bylo možno usoudit na spáchání kázeňského přestupku. Kázeňským přestupkem totiž není návštěva GIBS sama o sobě, ale fakt, že žalobce jednal v rozporu s čl. 12 odst. 1 písm. c) závazného pokynu a nerespektoval příslušný rozkaz. Je přitom zřejmé, že plk. Ing. B. jakožto náměstek ředitele nemůže být seznámen s rozkazy pro jednotlivé policisty, a proto ani rozhovorem s žalobcem nemohl získat vědomost o možném spáchání kázeňského přestupku. Naopak je nutno uzavřít, že správní orgán I. stupně se dozvěděl o informacích dostatečných pro usouzení na spáchání kázeňského přestupku až dne 23. 1. 2017, kdy obdržel podání od GIBS. Vzhledem k tomu, že subjektivní prekluzivní lhůta dle § 186 odst. 10 zákona o služebním poměru uplynula až dne 23. 3. 2017, rozhodnutí o přestupku bylo vydáno včas. Pro úplnost pak soud dodává, že dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2010, č. j. 4 Ads 166/2009 – 76, musí být v dané lhůtě vydáno rozhodnutí služebního funkcionáře (správního orgánu prvního stupně), což v dané věci bylo dodrženo.

V této souvislosti soud také dodává, že na uvedeném by nic nemohly změnit ani svědecké výpovědi JUDr. P. N. a plk. Ing. Z. B., které žalobce navrhoval provést, neboť jak bylo výše uvedeno, pro posouzení počátku běhu prekluzivní lhůty nebylo rozhodné, zda žalobce dne 17. 1. 2017 informoval plk. B. o své přítomnosti v sídle GIBS. Provedení navržených důkazů by tak bylo pro posouzení dané věci nadbytečné. Pouze pro úplnost soud dodává, že nepřisvědčil ani námitce podjatosti, kterou žalobce vznesl proti plk. Ing. Z. B. Předně je třeba poznamenat, že žalobce podjatost této úřední osoby dovozoval z její údajné pasivity při řízení na GIBS, které však s řízením o kázeňském přestupku přímo nesouviselo, a plk. B. nebyl pověřen šetřením v této záležitosti. Soudu tedy není zřejmé, které skutečnosti by potvrzovaly tvrzenou podjatost této úřední osoby, a žalobce při svém tvrzení zůstal pouze v rovině domněnek.

Dále se soud zabýval otázkou interpretace čl. 12 odst. 1 písm. c) závazného pokynu a i v této části se ztotožnil s argumentací obsaženou v napadeném rozhodnutí. Soud uznává, že při striktně jazykovém výkladu by bylo možno dospět k závěru předestřenému žalobcem, dle něhož toto ustanovení ukládá povinnost veliteli hlídky rozhodnout o změně trasy v odůvodněných případech a v ostatních případech tak může učinit bez dalšího. Z hlediska logického výkladu by však takováto interpretace vedla k absurdním závěrům. Je nesporné, že příslušníci bezpečnostních sborů jsou povinni dodržovat služební kázeň, tedy mj. respektovat služební předpisy a rozkazy (srov. § 46 odst. 1 zákona o služebním poměru). Při výkonu služby jsou tedy vázáni pokyny svých nadřízených, které jsou povinni respektovat. Již z tohoto důvodu je žalobcův výklad čl. 12 odst. 1 písm. c) závazného pokynu nesprávný, neboť dle něho by velitelé hlídky mohli měnit trasy či stanoviště v zásadě libovolně. Takový výklad závazného pokynu jakožto podzákonného předpisu by odporoval zákonu o služebním poměru a jako takový je nepřípustný. Soud sice souhlasí s žalobcem, že postih za kázeňský přestupek je možné uložit pouze na základě jasné a srozumitelné normy, ovšem v daném případě byl tento požadavek splněn. O obsahu pravomoci velitele hlídky stanovené v čl. 12 odst. 1 písm. c) závazného pokynu není pochyb, neboť k jejímu výkladu postačí standardní výkladové metody, především výklad logický.

Z hlediska skutkových okolností soud uvádí následující. Ve správním spise bylo průkazným a dostatečným způsobem zdokumentováno, že žalobce se dne 17. 1. 2017 v době od cca 14:08 do 14:45 hodin nacházel v sídle GIBS, kde požadoval nahlédnout do spisu ve věci týkající se ztráty nebo odcizení pokutových bloků, kterou na GIBS sám oznámil. Tyto skutečnosti bezpečně prokazují nahrávky zaznamenané na CD nosiči, jenž je založen ve správním spise. V nahrávce označené 2017_01_17_14-19-05_2.26, která byla pořízena dne 17. 1. 2017 od 14:19 hodin, žalobce uvádí v čase 02:05 a násl., že se nachází v sídle GIBS a čeká, zda mu zpřístupní požadovaný spis. V nahrávce 2017_01_17_14-39-44_2.20 pořízené téhož dne pak uvádí, že mu pracovnice GIBS spis odmítla poskytnout. Dle soudu uvedené nahrávky dostatečně prokázaly, že žalobce rozhodl o změně trasy a v příslušný čas se nacházel na pracovišti GIBS. Z toho důvodu nebylo nezbytné, aby správní orgány za účelem prokázání skutkového stavu provedly další dokazování, zejména kontrolu fungování GPS. Nadto soud ani o údajích zjištěných ze záznamu GPS nemá pochyby, neboť bez dalšího potvrzují výše zjištěné skutečnosti. Dle záznamu GPS se auto žalobce nacházelo v době od cca 14:08 do 14:45 hodin na adrese Střešovická 465/49, Praha

6, Veleslavín, tedy v bezprostřední blízkosti GIBS sídlícího na adrese Na Dračkách 405/49, Praha 6. Tyto skutečnosti dále potvrzuje i úřední záznam ze dne 18. 1. 2017, vypracovaný pracovníci GIBS pplk. Mgr. M. L. Soud sice uznává, že mohl být sepsán zdvořilejší formou, ovšem tato skutečnost nic nemění na tom, že o pravdivosti jeho obsahu nepanují žádné pochyby. Veškeré zde uvedené informace korespondují s dalšími důkazy a navzájem se doplňují. Soud proto neshledal důvodnou námitku zpochybňující hodnověrnost této písemnosti.

Soud se rovněž ztotožnil se závěrem žalovaného, že žalobce výše popsaným jednáním porušil čl. 12 odst. 1 písm. c) závazného pokynu. Předně je třeba zdůraznit, že „*odůvodněným případem*“ ve smyslu tohoto článku zcela jistě není návštěva GIBS, kde se žalobce domáhal nahlédnutí do spisu ve věci, kterou tomuto orgánu sám oznámil. Jednalo se zjevně o jeho soukromou aktivitu, která jakkoliv nesouvisela s výkonem služby a kterou mohl vyřídít v době svého volna. Na této skutečnosti by nemohly nic změnit ani důkazy výsledkem pprap. L. a pprap. J., které žalobce navrhl za účelem prokázání důvodů, kvůli nimž se dostavil na GIBS. Žalobce tyto důvody v průběhu správního řízení popsal a jsou zdokumentovány i na přiloženém CD nosiči. Pro posouzení věci není právně významné, že oznámení podané žalobcem souviselo s jeho činností policisty.

Soud má tedy za prokázané, že žalobce jednal v rozporu s čl. 12 odst. 1 písm. c) závazného pokynu, a to nejen výše popsanou změnou trasy bez náležitých důvodů, ale rovněž s ohledem na skutečnost, že změnu trasy řádným způsobem nenahlásil a nezaznamenal do hlídkového listu. Soud souhlasí s žalobcem, že by v daném případě bylo dostačující nahlásit změnu trasy operačnímu středisku policie (za podmínky odůvodněných okolností) a ne nezbytně vysílajícímu. Tato skutečnost není mezi stranami sporná, a proto nebyl dán žádný důvod, aby správní orgány prováděly navržený důkaz poslechem radiového provozu. Žalobce sice dne 17. 1. 2017 kontaktoval Integrované operační středisko již ve 13:34 hodin, ovšem z nahrávky č. 2017_01_17_13-34-28_2_27 vyplývá, že operačnímu důstojníkovi sdělil pouze kusé a zavádějící informace, které budily dojem, že žalobce přistoupil ke změně trasy z důvodů týkajících se služební činnosti (naléhavého prověření trestního oznámení).

Ohledně námitky, dle níž žalobce nemohl zaznamenat změnu do hlídkového listu, soud odkazuje na str. 10 napadeného rozhodnutí, kde se s touto otázkou žalovaný dostatečně vypořádal. Soud pouze shrnuje, že dle čl. 7 odst. 1 závazného pokynu je výstupem instruktáže hlídkový list. Jak vyplývá z vlastnoručních podpisů na instruktáži č. 266982, instruktáž byla vytisknuta, čímž vznikl hlídkový list, do něhož mohl žalobce zaznamenat změnu trasy. Žalobce tedy hlídkovým listem vybaven byl.

Ke zbylým námitkám soud ve stručnosti uvádí, že dle instruktážního listu č. 266982 se měl dne 17. 1. 2017 v době od 14:00 do 15:00 zdržovat v ulici Milady Horákové, tedy nikoliv pouze v okolí tunelu Blanka. Žalobce byl taktéž seznámen se svými právy (včetně práva nahlížet do spisu a podat ve věci své vyjádření) již v oznámení o zahájení řízení a bylo tedy na něm, zda svých práv využije. V tomto světle se proto jeví lhůta v délce jednoho týdne stanovená k vyjádření se k podkladům před vydáním rozhodnutí jako dostačující.

Žalobce se svými námitkami tedy neuspěl; jelikož v řízení o žalobě nevyšly najevo žádné vady, k nimž je nutno přihlížet z úřední povinnosti, městský soud zamítl žalobu jako nedůvodnou.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení; žalovanému pak v řízení o žalobě nevznikly žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.; kromě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 25. 3. 2019

JUDr. Karla Cháberová v. r.
předsedkyně senátu